

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

Vt in diuinæ dulcedinis affluentia agendum sit. Epistola VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

causa feras, & cum illo ac per illum superes, id-
 que facias suauiter & quodū recreationis mo-
 do. Poteris hoc pacto vna horula rotius diei
 molestias deuorare & obliuisci. Perfecta vita
 non in eo potissimum sita est, vt consolatione
 abundes, sed vt voluntatem tuam diuinæ per-
 mitas ac resignes voluntati, tam in amaris
 quam dulcibus, humilique obedientia te submit-
 tas homini Dei erga te vices gerenti. Hac ratio-
 ne pluris ego fecerim talem animi siccitatem
 & ariditatem, quam extra hanc, sui abnegatio-
 nem, quantumuis profusam, & præ deuotione
 colliquescentem suauitatem. Id quod satis cõ-
 firmat præclarissima filij DEI obedientia, que
 in aridissima siti & acerbitate consummata est.
 Nec tamen hæc ita dicta sint, vt (quod multi fa-
 ciunt) recte ad officia offerre debeas: sed vt im-
 positum tibi iugum moderate feras, & pro vi-
 ribus agas quicquid poteris. Nam si hæc tibi
 non esset imposita crux, fortassis alia longè de-
 terior accidisset. DEVS omnipotens, quem in-
 tentione spectas, quique tibi hanc admouit
 crucem absque tuo studio, poterit haud dubiè
 ad præcipuam salutem & suam gloriam, eam
 dirigere ac moderari. Vale.

Perfectio que
 in quibus cõ-
 sistat.

Matt 27.

OTW
 40

*Vt in diuina dulcedinis affluentia agen-
 dum sit.*

EPISTOLA VIII.

Annunciate dilecto, quia amore lan-
 gueo. Cantic. 5.

Pulchra col-
 latio.

Si quispiam cellam vinariam residens, pro-

Q. 5. VOTO

voto bene potus esset, atque alius in sterili potius campo ad asperam recubaret iuniperum, ficis que faucibus illius grana carperet, ut a grè affectis mederetur, compelleretque vino madidus siti arescentem, ut suaves citharæ modululos, qui solent in tabernis adhiberi, auscultaret, non absque stomacho is illi responderet, Iure tu ebrius crederis, qui perinde omnes affectos esse putas atque tu es. Equidem longè aliter affectus sum: non pari usu sumus daphide. Plenus stomachus facile caput subrigit & exhilarat. Hunc in modum videor mihi filia charissima te compellare posse, postquam gratissimum ad me perscripsisti nuntium, flagrantissimam in tuo corde accensam facem sitientissimi & feruentissimi erga æternam sapientiam amoris, & ut nouam illa lucem & inusitata ac incomperta intra te mira operetur, in quibus cor tuum suaue senserit vulnus, blandumque dolorem ac amorosam liquefactionem, denique & excessuum quoddam experimentum vel mentis excessum, unde nihil possis verbis proloqui: optasque à me institui, ut in his erga DEVM amicissime te gerere, & cuiusmodi erga hæc mira exhibere te debeas. Crede mihi filia, ineffabili me gaudio afficit, quòd tam blandum & amicabilem se DEVS exhibet: cuius iam & tibi ipsi & quibusdam alijs certum præbet experimentum: qua de re sæpius dixisse me certus sum, nimis quàm suauem & amabilem eum esse, utque id omnibus æque ac mihi exploratum foret, libenter me velle eius sensibili gratia fraudari. Equidem plus satis stupeo tam paucis eò te

pertigisse annis. Sed id effecit integra illa ad
 Deum conuersio, & perfecta à rebus caducis om-
 nibus auersio, atque etiam seria illa strenui-
 tas, & corporis afflictio ac castigatio, quibus
 exiasti ac pessum pressisti veterem, & cuncta
 penitus proculcasti. Vbi quis primum vinum
 bibit, sapit id illi gratissimè. Ita & tibi iam e-
 uenisse puto ex sincero, præclaro ac mellitif-
 simo æternæ Sapientiæ amore, qui te tam effi-
 caciter penetrauit ac superauit. Porro nihil e-
 go aliud id significare arbitror, quam inuitare
 ac prouocare te velle DEVM, & propediem in-
 exhaustum illum euocare fontem, cuius tu nunc
 guttulam quandam percepisti, aut certè sua
 eum hinc in te velle declarare mira ac stupen-
 da opera pro sua immensa benignitate. Itaque
 in his ita te geras, vt eius obserues voluntatem,
 nulla hinc propria captans oblectamenta.
 Non est sanè quod his formides. Omnia ex
 DEO profecta sunt, & sunt Dei quidam ludus
 in anima: recteque agitur, & ita est vt esse de-
 bet. Attamen virium corporis rationem ha-
 bere ne omittas, ne hæc nimium te absumant.
 Fieri poterit, vt vbi hæc nonnihil processerint,
 rursus tibi vtilius auferantur, & ad per-
 fectiora traharis ac proueharis. Visio illa iu-
 cunda, quæ tibi Dominicæ natiuitatis nocte
 præstita est, qua vidisti, quam luculenter æ-
 terna Sapientia modo quodam festiuo & plau-
 sibili cum Ministri anima coniuncta foret, mæn-
 daretq; illi meritò sese hilarem & alacrem pre-
 bere, vt posset Sapientiæ Ministrum: ea, inquã,
 visio altos meo ex pectore extorsit gemitus.
 Neque enim hac ego me gratia dignum puto:
 sed

he atissima
 causam sed
 suo

Discretionis
 quanta vbiq;
 ratio habenda.

visionis iu-
 cundæ recessio.

OTW
 40

Alterius ad-
huc iucundi-
oris.

sed videor mihi seruus esse conductitius Do-
mini mei, qui accinctus per densum proficif-
cor lutum, omnem nauans operam, vt mise-
ros ex cœno vitiosæ vitæ extractos, ad amœna
perducam loca: meritoq; sufficere mihi debeat,
si vel arundineum mihi præbeat adminiculum
in manum. Est tamen quod silentio præterire
non ausim, nempe sæpè eum luculentam illam
in me celebrasse auroram, quando cantari de-
buit ad Missæ initium festiua illa cantio de
splendore Paternæ gloriæ, ipsa æterna Sapien-
tia, videlicet, *LUX FVLGEBIT*, &c. Erat ma-
ne illius diei Minister in sacello suo, & exte-
riorum sensuum quadam potitus requie & trā-
quillo silentio, per visum in quoddam sibi tē-
plum adduci visus est, vbi Missæ sacrum decan-
taretur. In eius templi choro vel adyto frequē
erat cœtus cœlestium spirituum, quos eo De vs
miserat, vt cœlicum quoddam modulatis vo-
cibus carmen concinrent. Id quod illi tam
fecere, nouam quandam & longe suauiissimam
succinentes melodiam, cuiusmodi nunquam
ille audiērat: eiusque tanta erat dulcedo, vt sibi
videretur totus animo præ intimis gaudijs col-
liquefcere. Speciatim verò *SANCTVS, SAN-
CTVS, SANCTVS, &c.* tam celebriter decan-
tabant vt & ipse vna cum illis caneret. Dein-
de vbi ad dictionem illam, *Benedictus* qui ve-
nit, peruenit, voces Angeli mirificè exal-
tabant, atque tum simul etiam Sacerdos Chri-
stum leuabat, quem Minister cum submissa er-
ga verissimam tum Diuinam tum corpoream
illius præsentiam veneratione respiciebat,
videbaturq; ipsi quiddam amicabilis ac intel-
ligibi-

ligibilis splendoris ex illo ad ipsius animam
 proficisci, quod quidem nulla possit lingua ex-
 plicare, atque interim cor & anima Ministri
 nouo quodam ac flagrantissimo desiderio &
 intima luce vsque ad eum complebatur, vt cun-
 ctis omnino viribus destitueretur. Erat id per-
 inde, ac si cor cordi nuda quadam ac intelli-
 gibili ratione coniungatur: atque ita anima Mi-
 nistri in tacum colliguescebat, vt nullam pos-
 set illi corpoream accommodare similitudinē.
 Atque dum ita viribus destitueretur, & debilis
 appareret, subrisit cælestis ille iuuenis iuxta eum
 assistens, quem tamen minime agnouerat. Ita-
 que ridentem illum sic affatus est: Eheu quid i-
 ta rides? Cernisne præ amoris vehementia iam
 iamque viribus me destitutum iri? His dictis in
 terram collapsus est, perinde vt solent qui præ
 debilitate deficiunt viribus: dumque collabere-
 tur, ad se redijt, & aperiens corporis oculos,
 sensit eos lachrymis madidos, & animam suam
 luculenta completam gratia: deinde ad altare
 processit, vbi corpus Domini seruabatur, taci-
 tusque eam succinebat melodiam, Benedictus
 qui venit, &c. etiamnum in eius anima reso-
 nantibus supradictis Angelicis & spiritualibus
 vocibus ac sonis. Bene vale.

Vt ad cordis pacem pertingatur in Deo.

EPISTOLA IX.

[**N**omnibus requiem quæsiui. Eccl. 24.
 His verbis Sapiens quidem homines er-
 raticos docet, vt inter incertos vitæ labentis
 cursus